

Πρόθυμοι να συνδράμουν σε μια εκστρατεία εναντίον της Θήβας βρέθηκαν κάμποσοι αρχηγοί αλλά έλειπε ο ένας, αυτός που ο Άδραστος ήθελε διακαώς να τον έχει δίπλα του. Ήταν ο Αμφιάραος, μάντης, σύζυγος της αδελφής του και ο μόνος στου οποίου τις ικανότητες πίστευε ο βασιλιάς. Κανένας άλλωστε δεν ξεχνούσε ότι ο απόγονος αυτός του Μελάμποδα είχε πείσει τους Αναξαγορίδες μαζί να πάρουν την εξουσία στο Άργος και να σκοτώσουν τον αδελφό του, Πρώνακτα. Και, για να αποφεύγει ο Αμφιάραος να δηλώσει συμμετοχή στην εκστρατεία, κάτι θα είχε στον νου του. Δεν μπορούσε να τον αφήσει μόνο του στο Άργος.

Ο Αμφιάραος όντως κάτι είχε στον νου του αλλά όχι αυτό που φοβόταν ο Άδραστος. Ως μάντης, καλά γνώριζε από πριν ότι η εκστρατεία ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία. Και πως, αν ο ίδιος συμμετείχε σ' αυτήν, θα πέθαινε.

Ο Πολυνείκης και ο Τυδέας γρήγορα κατάλαβαν ότι η μη συμμετοχή του Αμφιάραου ήταν γι' αυτούς απειλή. Κινδύνευε να ματαιωθεί η επιχείρηση οπότε θα έπρεπε να ξεχάσουν ότι θα ξανάπαιρναν του θρόνους τους πίσω. Προσπάθησαν να τον πείσουν. Δεν τα κατάφεραν. Απευθύνθηκαν στον ίδιο τον Άδραστο και του πρότειναν να μιλήσει αυτός στον Αμφιάραο. Ο βασιλιάς τον κάλεσε, του εξήγησε τα σχέδιά του και του ζήτησε να μετάσχει. Ο Αμφιάραος αρνήθηκε. Συμβούλεψε μάλιστα τον βασιλιά να μην πραγματοποιήσει την εκστρατεία. Δεν άξιζε τον κόπο να χαθούν τόσοι καλοί πολεμιστές για τους αμφίβολους θρόνους των δυο γαμπρών του.

Ο Πολυνείκης και ο Τυδέας βρέθηκαν σε δύσκολη θέση. Έβλεπαν καθαρά ότι το εγχείρημα κινδύνευε να μην πραγματοποιηθεί ποτέ. Πάνω εκεί, σκέφτηκαν να καταφύγουν στα φώτα του Ίφη. Τον θεωρούσαν σοφό άνδρα, ενώ ο γιος του, Ετέοκλος, και ο αδελφός του, Καπανέας, είχαν ήδη δηλώσει συμμετοχή στην επιχείρηση.

Ο Ίφης θυμήθηκε τη συμφωνία ανάμεσα στον Άδραστο και στον Αμφιάραο, όταν ο δεύτερος παντρεύτηκε την αδελφή του πρώτου, Εριφύλη. Η γυναίκα θα ήταν ο διαιτητής σε κάθε διαφορά ανάμεσά τους. Δεν είχαν παρά να πείσουν την Εριφύλη να γνωμοδοτήσει υπέρ της συμμετοχής του άνδρα της και να προκαλέσουν προσφυγή στην διαιτησία της. Το μάτι του Πολυνείκη άστραψε. Αυτός είχε τον τρόπο να την πείσει.

Γύρισε στο αρχοντικό του, πήρε παράμερα την γυναίκα του, Αργεία, και της ζήτησε να του επιστρέψει το περιδέραιο της Αρμονίας που ο ίδιος της είχε χαρίσει. Ήταν αυτό που ο Κάδμος είχε χαρίσει στην Αρμονία ως γαμήλιο δώρο, αυτό που ο ίδιος ο Πολυνείκης είχε πάρει μαζί του, όταν έφυγε από την Θήβα. Ήταν κατασκευασμένο από τον θεό Ήφαιστο και δεν υπήρχε περίπτωση να το δει μια γυναίκα και να μην το ζηλέψει. Φυσικά, η Αργεία δεν ήθελε να το αποχωριστεί αλλά ο Πολυνείκης της εξήγησε ότι, με αυτό, μπορούσε να πάρει πίσω τον θρόνο του. Θα γίνονταν βασιλιάδες στη Θήβα και θα έπαυαν να είναι απλοί φιλοξενούμενοι του βασιλιάς αδελφού της. Η Αργεία πείστηκε.

Ο Πολυνείκης και ο Τυδέας πήγαν και βρήκαν την Εριφύλη. Την ώρα που της εξηγούσαν τον λόγο για τον οποίο την επισκέφτηκαν, ο Πολυνείκης έβγαλε και της έδειξε το περιδέραιο. Αν ο Αμφιάραος τους ακολουθούσε στην εκστρατεία, το σπουδαίο αυτό κόσμημα θα γινόταν δικό της. Η Εριφύλη ξετρελάθηκε. Ορκίστηκε να τους βοηθήσει.

Μετά, ο Πολυνείκης και ο Τυδέας πήγαν στον Άδραστο. Του θύμισαν την συμφωνία του με τον Αμφιάραο να είναι η Εριφύλη διαιτητής στην όποια διχογνωμία τους και του ζήτησαν να την επικαλεστεί. Ο Άδραστος κάλεσε τον Αμφιάραο και του θύμισε την παλιά συμφωνία τους. Ο Αμφιάραος δεν είχε αντίρρηση να προσφύγουν στην διαιτησία της Εριφύλης. Αν και μάντης, δεν πίστευε ότι η γυναίκα του θα τον προδώσει.

Το δικαστήριο στήθηκε με όλους τους τύπους. Ο Άδραστος επιχειρηματολόγησε λέγοντας ότι είχε ορκιστεί στους δυο γαμπρούς του πως θα τους βοηθούσε να αποκατασταθούν στους θρόνους των πατρίδων τους. Ούτε να τους εγκαταλείψει μπορούσε ούτε να εκστρατεύσει χωρίς τον πολύτιμο Αμφιάραο. Ο Αμφιάραος εξήγησε ότι τα θεϊκά σημάδια έλεγαν πως μια τέτοια εκστρατεία θα ήταν καταδικασμένη σε αποτυχία και πως ο ίδιος, αν μετείχε, θα πέθαινε στην ξενιτιά.

Η Εριφύλη ζούσε μόνο για το κόσμημα κι ανυπομονούσε, πότε θα το αποκτήσει. Γνωμάτευσε ότι η εκστρατεία ήταν δίκαιο να γίνει και πως ο άνδρας της όφειλε να μετάσχει σ' αυτήν. Ήταν απόφαση βασισμένη καθαρά σε δωροδοκία. Αργά το κατάλαβε ο Αμφιάραος. Πήγε κάπου να κρυφτεί, να μην τον βρίσκουν. Με το ολόλαμπρο περιδέραιο πια δικό της, η Εριφύλη υπέδειξε στους άλλους τον κρυψώνα του άντρα της. Τον βρήκαν και τον ξετρύπωσαν. Αναγκαστικά, ο Αμφιάραος συμφώνησε να τους ακολουθήσει.

Πριν να φύγουν, όρκισε τον γιο του, Αλκμέωνα, να εκδικηθεί τον θάνατό του σκοτώνοντας την μάνα του και να πάει εκείνος να πατήσει την Θήβα.

(τελευταία επεξεργασία, 20 Νοεμβρίου 2021)